

Vägen till andra sidan jordklotet

Vi är två vänner som älskar att resa. Roberto och Jonas heter vi och i februari 2009 gav vi oss ut för att "backpacka" en längre tid. Resan var tänkt att ta oss runt hela jorden. Det blir dock aldrig som man tänkt sig... Denna berättelse visar hur väl detta stämmer.

TEXT & FOTO ROBERTO TORE ML 2680961 & JONAS FORS LELLY ML 2680948

Kambodja

Det var i Kambodja det började. Äventyret är nu i full gång. Just nu befinner vi oss i Antofagasta i Chile och har hunnit med att åka 130 mil, bland annat genom Atacamaöknen. Mer om detta senare, nu åter till början av berättelsen.

Det var bland de gröna risfälten, i sällskap med vattenbufflar och leende khmerer, som våra liv tog en ny vändning. I 40-gradig hetta, med alldeles för lite utrustning och kunskap, men med en stor portion äventyrlusta och "det löser sig-anda" gick vi från att vara vanliga "backpackers" till litet mer extrema motorcykelresenärer.

Thailand

I Thailand åkte vi omkring på halvautomatiska mopeder på 125 kubik. Med dessa tog vi oss bland annat runt den vackra ön Koh Phangan, trots vägnarnas usla tillstånd. Nu ville vi prova något litet roligare och med litet mera fart i, så vi hyrde varsin motorcross på 250 kubik. Roberto hade aldrig kört en motorcykel med koppling, men en 30 minuters

snabbkurs av Jonas löste detta problem och sen var det bara att åka.

Resan genom Kambodja var fantastisk. Känslan av att ta sig fram på två hjul i ett landskap fyllt av vackra vyer och intressanta lukter är obeskrivlig. Den måste upplevas på plats, och vi är säkra på att de som läser detta vet vad vi talar om. Givetvis gav det mersmak. Under vår fortsatta resa genom Asien började vi diskutera hur vi skulle resa vidare på två hjul. På kilometerlånga sandstränder i Vietnams Phu Quoc funderade vi på vilka motorcyklar vi skulle använda. I Halong Bays enorma kalkstensgrottor diskuterade vi vart vi rimligtvis kunde åka och hur det skulle gå tillväga. Bland bergen, risfälten och världsarven i Yunnan (Kina) bestämde vi oss för att satsa på att åka motorcykel genom Sydamerika.

Beslutet att börja resan i Sydamerika, eller närmare bestämt Chile, grundades dels på den bästa väderleken, men också på att Roberto är född i Chile och har en stor släkt där. Detta visade sig senare vara ovärderligt.

Motorcyklarna

Vi började självklart med att anskaffa motorcyklar. Detta var i början på maj 2009 och säsongen i Sverige hade inte riktigt börjat, vilket gjorde att vi ville köpa dem innan den kom igång på riktigt. Vi var som sagt i Kina men vi lät inte detta stoppa oss. Med hjälp av vänner, Blocket, Skype och ett par timmar framför datorn köpte vi varsin BMW F 650 GS Dakar. Det kändes väldigt konstigt att köpa fordon i Sverige från Kina, men vi hade god hjälp av en vän som kunde mer om motorcyklar än vi. Att veta att två motorcyklar väntande gjorde den tidigare lagda hemresan mycket enklare.

Val av motorcykel grundades på rekommendationer från andra som rest världen runt. BMW är ett välkänt märke med många kontor och serviceställen, vilket känns tryggt.

Körkort

Väl hemma i början av juli var det bara att sätta sig på motorcyklarna och börja köra... för Jonas. Roberto hade inget MC-körkort. I Kambodja är detta inget

större problem då en 5-dollarsedel räcker långt. Men i Sverige är det litet knepigare. Givetvis hade vi tänkt på detta i Kina och Robertos teoriprova var inbokad två dagar efter hemkomst. Planen var att ta körkort under juli. Detta kan tyckas litet väl optimistiskt. Men med en stor portion optimism och goda vänners hjälp går det mesta att ordna. Ett samtal till Vägverkets bokning för uppkörning sade att första tiden var i mitten på oktober. Så kunde vi inte ha det. Ett antal samtal senare blev det den 30 juli i Eskilstuna istället.

Körlektioner

Ett par körlektioner i en trafikskola för att lära sig lågfartsdelen är ju alltid bra, gärna i Eskilstuna då Roberto aldrig kört där tidigare (vi bor i Stockholm). Ett litet problem var att det var lika fullt överallt då alla av någon konstig anledning ska ta körkort just denna månad. Dessutom var det tung behörighet som gällde för att få köra Dakaren, men den i sig räknas inte som tung (den klarar gränsen på 35kW men inte kravet på 700 kubik). Tack vare Magnus på Engströms trafikskola lyckades Roberto få två lektioner dagen före uppkörningen och fick dessutom låna uppkörningshojen under kvällen för att öva.

Det blev en lång dag där Roberto fick

kämpa med att lära sig köra en låg sporthoj med sämre svängradie än den egna. Morgonen efter gick vi upp tidigt för att hinna öva ytterligare före uppkörningen, sen var det bara att köra. Gick hur bra som helst!

Förberedelser

Vi provkörde våra motorcyklar hela sommaren samtidigt som vi började ta reda på hur man egentligen går tillväga för att transportera motorcyklarna till andra sidan jordklotet. Vilka dokument behövs? Hur korsar man gränser? Vilka försäkringar gäller? Hur går frakten till? Hur packar man ner motorcyklar? Vilken utrustning behövs? Samt en miljon andra frågor. Sakta men säkert, ibland smärt-samt sakta, tog vi reda på svaren.

Frakten

Vi funderade på att skicka dem med ett Ro-ro-fartyg (Roll on roll off) men valde av olika anledningar att skicka dem nerpackade i en trälåda. Vi använde oss av Tellus Shipping i Göteborg för att skicka dem till Valparaiso i Chile. De tar betalt per kubikmeter, det gällde således att göra lådan så liten som möjligt.

Det visade sig att man inte kan ta vilket virke som helst för att bygga en låda. Det finns en del regler och bestämmelser såsom ISPM 15, vilken är en internatio-

nell standard för träemballage. När vi väl hade emballaget krävdes två intensiva dagar för att packa motorcyklarna och all packning. Det blev grymt bra om vi får säga det själva!

Vi skickade iväg motorcyklarna från Stockholm den 4:e november. Den 10:e november sändes de iväg från Göteborg och planerades vara framme den 12:e december. Det blev dock inte riktigt så. Fartyget blev försenat en vecka, enligt fraktföretaget på grund av att kaptenen insjuknat. Vi tänkte då att vi skulle hinna få dem före jul. Icke. Fartyget blev försenat igen. Och ännu en gång. Först den 28:e december lyckades vi få ut våra kära motorcyklar.

Äventyret börjar

Som tidigare nämnt befinner vi oss i Antofagasta, Chile. Att hämta ut motorcyklarna och ta dem hit från Valparaiso i tid för att hinna fira nyår med familjen var ett rejält uthållighetsprov på fyra dagar.

Dag ett började med ett besök hos tullen. Efter en del spring efter kopior fick vi tillstånd att temporärt importera motorcyklarna till Chile. Så långt allt väl. Sedan åkte vi till firman som förvarade vår låda.

Via telefon hade vi fått klartecken till att

få bygga ihop motorcyklarna på plats. Väl där visade det sig att vi var tvungna att bära skyddskläder för att få komma in på området. Detta innebar skyddskor, reflexväst samt hjälm. Västen och hjälmen fick vi låna. Efter en lång väntan med samtal hit och dit fick vi nej, vi fick inte komma in på området utan skyddskor. Vi löste dock detta genom att påpeka att vi hade mc-skorna i lådan och kunde ta på oss dem direkt. Då var det inga problem längre och vi fick äntligen komma in på området.

Klockan var då halv fyra och vi var tvungna att vara klara med allt senast klockan sex. Snabbare montering av motorcyklar får man nog leta efter. Dessutom var det en massa pappersarbete att fixa och det blev mycket spring. Allt

"Efter en lång väntan med samtal hit och dit fick vi nej, vi fick inte komma in på området utan skyddskor".

detta i shorts, reflexväst, hjälm och nya mc-stövlar. Intensivt, svettigt men samtidigt väldigt roligt!

Dag två gick åt till att packa om väskorna, slänga 30 % av sakerna vi tagit med oss samt äta en god middag tillsammans med Robertos släktingar.

Tidigt dag tre var det så äntligen dags att påbörja resan till Antofagasta, 1300

km norr om Valparaiso. Vi hann 70 mil och slog sedan läger i Atacamaöknen. Behövs det påpekas att vi hade väldigt, väldigt roligt?

Dag fyra, den 31 december, körde vi återstående 50 mil. Oändligt raka vägar, öken och värme. Helt underbart! Även om kroppen knotade litet efter misshandeln. Kom fram till Antofagasta runt fyra på eftermiddagen och då var det bara att förbereda sig för nyårsfirandet. Helt klart en lyckad dag... fler kommer det att bli.

Vill du se fina bilder och videor, läsa mer om förberedelserna samt kolla var vi är just nu; tveka inte att titta in på vår hemsida:

<http://www.flyvardagen.nu>

